NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lietas Nr.142067310
143/AA43 – 0485 – 13/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 15.aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Dz.Amerika,
tiesneses I.Meldere un L.Vīnkalna

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *S.S.*, personas kods */personas kods/*, sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta 2010.gada 10.jūnija lēmuma Nr.22.5/30225 atcelšanu, sakarā ar *S.S.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 30.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētājs) Muitas kriminālpārvaldes amatpersona 2010.gada 14.janvārī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BN001213 (turpmāk – Protokols) par to, ka šajā datumā plkst.04.55, veicot pārbaudi no Krievijas Federācijas puses braucošajā vilcienā Sanktpēterburga-Rīga Nr.037, 11.vagonā esošā Latvijas Republikas pilsoņa *S.S.* (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) personīgajās mantās tika konstatēta nedeklarēta prece – 20 000 cigaretes „More American blend" ar Krievijas federācijas akcīzes markām. Sūdzības iesniedzējs ir pārkāpis likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 6.panta 11.daļu un likuma „Par akcīzes nodokli 21.panta ceturtās daļas 1.[1]punktu, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 201.[12]pantā.

VID Muitas pārvaldes Latgales Muitas kontroles punkta amatpersona 2010.gada 22.februārī pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.F46-BF001213 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums), piemērojot sūdzības iesniedzējam naudas sodu Ls 250 apmērā, vienlaikus konfiscējot ar 2010.gada

14.janvāra Mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolu administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās preces (20 000 cigaretes „More American blend"). Sūdzības iesniedzējs viņam piemēroto sodu apstrīdēja VID ģenerāldirektorei.

[2] Ar VID ģenerāldirektores 2010.gada 10.jūnija lēmumu Nr.22.5/30225 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem.

[2.1] *S.S.*, ievedot Latvijas Republikas muitas teritorijā slēptā veidā cigaretes daudzumā, kas pārsniedz likuma „Par akcīzes nodokli" 21.panta ceturtās daļas 1.[1]punktā paredzēto normu un tās nedeklarējot muitas iestādei, ir izdarījis pārkāpumu, par kuru administratīvā atbildība ir paredzēta LAPK 201.[12]pantā. Turklāt šo pārkāpumu pēc sava rakstura un sabiedriskās bīstamības nevar atzīt par maznozīmīgu.

Ar lietas materiāliem ir pierādīta sūdzības iesniedzēja vaina minēto tiesību normu pārkāpumā, viņš ir atbildīgs par normatīvajos aktos paredzēto pienākumu izpildi, un to neizpilde konkrētajā gadījumā ir kvalificējama kā administratīvais pārkāpums.

[2.2] No VID amatpersonu paskaidrojumiem izriet, ka kontroli pasažieru vilcienā vispirms veikusi Grebņevas muitas kontroles punkta amatpersona, piedāvājot pasažieriem deklarēt preces. Tādējādi sūdzības iesniedzējam bija iespēja deklarēt ievestās cigaretes, nomaksājot par tām nodokļus. Sūdzības iesniedzējs, neizsakot vēlmi deklarēt preces un par tām nomaksāt nodokļus, apliecināja, ka viņš neieved deklarējamas preces, par kurām būtu jāmaksā ievedmuitas nodoklis. Pēc Grebņevas muitas kontroles punkta amatpersonas veiktās pārbaudes pārbaudi uzsāka VID Muitas kriminālpārvaldes amatpersonas, kuras sūdzības iesniedzēja personīgajās mantās konstatēja lielu daudzumu tabakas izstrādājumu, kuri nebija deklarēti muitas iestādē.

Turklāt saskaņā ar VID Muitas kriminālpārvaldes amatpersonu 2010.gada 15.aprīļa paskaidrojumos norādīto sūdzības iesniedzējs Protokola sastādīšanas laikā vairākkārt lūdzis, lai amatpersonas Protokolā norāda tikai daļu no konstatētajām nedeklarētajām cigaretēm. Vēlmi deklarēt ievestās cigaretes viņš izteicis tikai pēc Protokola sastādīšanas.

[2.3] VID amatpersona administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā ņēmusi vērā pārkāpuma raksturu un sabiedrisko bīstamību, pārkāpēja personību, vainas pakāpi un mantisko stāvokli.

Ņemot vērā izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un būtību, nedeklarējot ievesto cigarešu daudzumu, kas 500 reizes pārsniedz tiesību normās paredzēto ievešanai atļauto daudzumu, sūdzības iesniedzējam piemērotā administratīvā soda apmērs Ls 250, piemērojot nelikumīgi ievesto preču konfiskāciju, ir samērīgs ar izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Turklāt akcīzes preču aprite tiek regulēta ar īpašiem likumdevēja paredzētajiem līdzekļiem, izdodot speciālus normatīvos aktus, kas to regulē, kā arī paredzot administratīvo atbildību par šo noteikumu neievērošanu. Līdz ar to ikviens pārkāpums, kas saistīts ar cigarešu apriti, ir uzskatāms par nopietnu

sabiedrības interešu, kā arī valsts budžeta aizskārumu.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemtajā sūdzībā par Lēmuma atcelšanu *S.S.* norāda sekojošus argumentus.

[3.1] Pieņemot Lēmumu, netika ievērotas procesuālās normas.

VID apstrīdēšanas iesniegumu ir saņēmis 2010.gada 9.martā. VID Lēmuma pieņemšanā nav ievērojis Administratīvā procesa likumā (turpmāk – APL) noteikto administratīvā akta izdošanas termiņu, pieņemot Lēmumu 2010.gada 10.jūnijā. Ja sūdzības saņemšanas datums ir 2010.gada 9.marts, tad pēdējā lēmuma pieņemšanas diena ir 2010.gada 9.aprīlis.

Līdz ar to Lēmums atbilstoši APL 49.panta ceturtajai daļai ir atceļams.

[3.2] Lietā nav vispusīgi izvērtēti visi apstākļi un pierādījumi.

[3.3] Sūdzības iesniedzējs Muitas kriminālpārvaldes darbiniekiem tika pateicis, ka vēlas deklarēt preces, jo muitas darbinieki nebija ienākuši konkrētajā vagonā. Muitas darbinieki sūdzības iesniedzējam nedeva iespēju deklarēt preces un nomaksāt par tām nodokļus. Turklāt lietas materiālos nav neviena dokumenta par to, ka Muitas kriminālpārvaldes darbinieki veica vēl vienu pārbaudi pēc Muitas darbiniekiem. 2010.gada 15.janvārī sūdzības iesniedzējs parakstījis iesniegumu atļaut atmuitot ievestās preces, uz ko atbilde nav saņemta.

Sūdzības iesniedzējs nekādā veidā nemēģināja izvairīties no muitošanai pakļauto precu deklarēšanas, vēl jo vairāk – viņam nebija nekāda nodoma kontrabandas ceļā (apejot muitas kontroli) ievest Latvijas Republikā preces, līdz ar to uzskata, ka administratīvais pārkāpums ir nepamatoti kvalificēts pēc LAPK 201.^{12}panta.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 30.septembra spriedumu sūdzība apmierināta daļēji. Tiesa grozījusi sūdzības iesniedzējam piemērotā naudas soda apmēru, nosakot to Ls 80 apmērā. Tiesas spriedumā ietverti turpmākie motīvi.

[4.1] Tiesa atsaukusies uz likuma „Par akcīzes nodokli" 21.panta ceturtās daļas 1.^{1}punktu, Padomes 1983.gada 28.marta Regulas (EEK) Nr.918/83, ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem, 46.panta 1.punktu un Padomes 1992.gada 12.oktobra Regulas (EEK) Nr.2913/92 par Kopienas Muitas Kodeksa izveidi 59.panta 1.punktu, kā arī regulas A sadaļu, kas nosaka kārtību, kādā ir iesniedzamas rakstveida deklarācijas.

No Regulā ietvertajām tiesību normām tiesa secinājusi, ka personai ir pienākums deklarāciju iesniegt muitas iestādē, pirms precēm tiek piemērota kāda no muitas procedūrām. Regula pieļauj iespēju personai labot iesniegto deklarāciju, tomēr neparedz iespēju aizpildīt deklarāciju tad, kad muitas iestādes darbinieki, veicot muitas kontroli, ir atklājuši personas pieļauto pārkāpumu, nedeklarējot preces muitas procedūrai.

Atbilstoši muitas procedūras regulējošiem normatīviem aktiem deklarēšanas pienākums rodas no preču ievešanas, izvešanas fakta. Minētais pienākums nav saistīts vai pakārtots muitas amatpersonu uzaicinājumam veikt preces deklarēšanu.

Sūdzības iesniedzējam, ievedot preces, kuru kopējais daudzums pārsniedz

atļauto ievedamo daudzumu, ko var ievest nedeklarējot, bija pienākums aizpildīt muitas deklarāciju un piemērot ievedamajām precēm muitas procedūru, lai varētu aprēķināt ievedmuitas nodokli.

Tādējādi sūdzības iesniedzējs, ievedot Latvijas Republikas muitas teritorijā slēptā veidā cigaretes daudzumā, kas pārsniedz likuma „Par akcīzes nodokli" 21.panta ceturtās daļas 1.[1]punktu un tās nedeklarējot muitas iestādei, ir izdarījis pārkāpumu, par kuru administratīvā atbildība ir paredzēta LAPK 201.[12]pantā.

[4.2] Lai konstatētu LAPK 201.[12]pantā paredzēto pārkāpumu, ir jākonstatē tiesību normā minētās darbības – muitošanai pakļautu preču ievešana Latvijas Republikas muitas teritorijā, preces nedeklarējot, turklāt nav svarīgi, vai persona minēto administratīvo pārkāpumu ir izdarījusi tīši vai aiz neuzmanības. Tādējādi, lai pārkāpēju varētu atbrīvot no administratīvās atbildības, pārkāpuma iemesliem būtu jābūt tādiem, kurus pārkāpējam objektīvi nav bijis iespējams novērst.

Pieteicēja pārstāvis tiesas sēdē un pieteikumā norādīja, ka nekādā veidā nemēģināja izvairīties no muitošanai pakļauto precu deklarēšanas, vēl jo vairāk nebija nekāda nodoma kontrabandas ceļā (apejot muitas kontroli) ievest Latvijas Republikā preces, līdz ar ko uzskata, ka administratīvais pārkāpums ir nepamatoti kvalificēts pēc Latvijas APK 201.12panta. Pieteicējs arī norādīja, ka muitas amatpersonas nav atļāvušas viņam deklarēt ievestās cigaretes.

Tiesa šos pieteicēja argumentus vērtējusi kritiski.

Tiesa konstatējusi, ka veiktās pārbaudes ietvaros VID Muitas pārvaldes Latgales muitas kontroles punktu daļas Vientuļu un Gulbenes maiņas un VID Muitas kriminālpārvaldes Kontroles daļas Mobilās vienības „Rēzekne l" amatpersonas sniegušas paskaidrojumus (*lietas 56.,57.lapa*), no kuriem izriet, ka pasažieru vilciena Sanktpēterburga-Rīga Nr.037 pārbaudes laikā pieteicējs atradies vilciena 11.vagonā. Kontroli vispirms veikusi Grebņevas muitas kontroles punkta amatpersona, piedāvājot pasažieriem deklarēt preces. Tādējādi pieteicējam bija iespēja deklarēt ievestās cigaretes, nomaksājot par tām nodokļus. Pieteicējs, neizsakot vēlmi deklarēt preces un par tām nomaksāt nodokļus, apliecināja, ka viņš neieved deklarējamas preces, par kurām būtu jāmaksā ievedmuitas nodoklis. Pēc Grebņevas muitas kontroles punkta amatpersonas veiktās pārbaudes pārbaudi uzsāka VID Muitas kriminālpārvaldes amatpersonas, kuras pieteicēja personīgajās mantās konstatēja lielu daudzumu tabakas izstrādājumu (20 000 cigaretes „More American blend"), kuri nebija deklarēti muitas iestādē.

Turklāt saskaņā ar VID Muitas kriminālpārvaldes amatpersonu 2010.gada 15.aprīļa paskaidrojumos norādīto pieteicējs administratīvā protokola sastādīšanas laikā vairākkārt lūdzis, lai amatpersonas protokolā norāda tikai daļu no konstatētajām nedeklarētajām cigaretēm. Vēlmi deklarēt ievestās cigaretes pieteicējs izteicis tikai pēc Protokola sastādīšanas.

Tiesai nav bijis pamats apšaubīt muitas darbinieku paskaidrojumos norādīto, ka sūdzības iesniedzējs, neizsakot vēlmi deklarēt preces un par tām nomaksāt nodokļus, apliecināja, ka viņš neieved deklarējamas preces, par kurām

būtu jāmaksā ievedmuitas nodoklis.

Tiesas rīcībā nav neviena pierādījuma, kā arī sūdzības iesniedzējs uz tādiem nav norādījis, kas norādītu uz to, ka muitas darbinieki būtu neobjektīvi vai nekompetenti administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Tiesa nav konstatējusi arī muitas darbinieku iepriekšēju saistību ar sūdzības iesniedzēju un līdz ar to vēlmi pieņemt viņam nelabvēlīgu lēmumu.

Ievērojot minēto, tiesa atzinusi, ka ir konstatējama sūdzības iesniedzēja vaina konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, jo viņš tiesai neiesniedza nevienu pierādījumu, kas apliecinātu, ka vēlējies deklarēt ievestās cigaretes un muitas darbinieki viņam būtu lieguši to darīt.

[4.3] LAPK 284.panta pirmā daļa noteic, ka sūdzību par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu pilnvarota iestāde izskata mēneša laikā pēc sūdzības saņemšanas.

S.S. sūdzību ar lūgumu atcelt sākotnējo lēmumu ir nosūtījis VID 2010.gada 8.martā, ko apliecina pasta zīmogs uz aploksnes (*lietas 21.lapa*). Ievērojot APL un LAPK noteikto vispārējo principu, ja dokumentu sūta pa pastu, uzskatāms, ka adresāts to ir saņēmis septītajā dienā, uzskatāms, ka VID 2010.gada 8.marta sūdzību ir saņēmis 2010.gada 15.martā, un sūdzības pēdējā izskatīšanas diena bija 2010.gada 15.aprīlis. No lietas materiāliem redzams, ka VID ģenerāldirektore, pamatojoties uz likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 4.panta otrās daļas 7.punktu un APL 64.panta otro daļu 2010.gada 16.aprīlī pieņēma lēmumu pagarināt sūdzības izskatīšanas termiņu līdz 4 mēnešiem (2010.gada 16.augusts). Tādējādi atbildētājs, pieņemot lēmumu par sūdzības izskatīšanas termiņa pagarināšanu 2010.gada 16.aprīlī, ir pieļāvis procesuālu pārkāpumu. Vienlaicīgi tiesa konstatējusi, ka galīgais lēmums lietā pieņemts 2010.gada 10.jūnijā, proti, iekļaujoties termiņa pagarinājumā. Tiesa atzinusi, ka izskatāmajā gadījumā atbildētāja pieļautais procesuālais pārkāpums nevarēja ietekmēt izdodamā administratīvā akta saturu, līdz ar to pieļauto procesuālo pārkāpumu tiesa atzinusi par nebūtisku. Tādējādi, pieņemot Lēmumu 2010.gada 10.jūnijā, VID ir ievērojis procesuālo termiņu apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanai.

[4.4] Lēmums satur piemēroto tiesību normu uzskaitījumu, atbildētājs Lēmumā ir devis savu vērtējumu sūdzības iesniedzēja norādītajiem iebildumiem.

Ievērojot, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis pārkāpumu un LAPK 201.[12]panta sankcija kā papildsodu paredz preču konfiskāciju, cigaretes ar sākotnējo lēmumu ir konfiscētas, līdz ar to lūgums atļaut konfiscētās preces atmuitot nav pamatots.

[4.5] Tiesa atsaukusies uz LAPK 22.pantu 32.panta pirmo un otro daļu, kā arī LAPK 286.panta pirmās daļas 5.punktu un secinājusi, ka tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, var grozīt piemērotā soda apmēru un, lai noteiktu konkrēto soda apmēru, tiesai ir jāveic lietderības apsvērumi, proti, tiesai ir jāizvērtē, kāds soda apmērs būtu piemērojams konkrētajā gadījumā par LAPK 201.[12]panta prasību pārkāpumu.

Sūdzības iesniedzējam ir piemērots maksimālais sods Ls 250, kas ir

paredzēts LAPK 201.[12]panta sankcijā.

Tiesa atzinusi, ka atbildētājs, pieņemot lēmumu par administratīvā soda apmēru, pilnībā nav izdarījis lietderības apsvērumus. Tiesa piekritusi atbildētāja viedoklim, ka minētais pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu, bet tiesas ieskatā LAPK 22.pantā noteikto soda mērķi izskatāmajā gadījumā ir iespējams sasniegt ar mazāku sodu, vienlaicīgi tiesa uzskatījusi, ka nav pamata piemērot sankcijā paredzēto minimālo sodu. Nosakot soda apmēru, tiesa ņēmusi vērā, ka sūdzības iesniedzējs savu vainu izdarītajā pārkāpumā neatzīst, ka atbildību pastiprinoši un mīkstinošie apstākļi nepastāv, ka par šāda veida pārkāpumu sūdzības iesniedzējs gada laikā nav saukts pie atbildības.

Līdz ar to tiesa uzskatījusi par samērīgu noteikt *S.S.* administratīvo sodu tuvāk sankcijā paredzētajai minimālajai robežai – naudas sodu Ls 80 apmērā.

[5] Par spriedumu iesniegtajā apelācijas sūdzībā *S.S.* norāda, ka tiesa piešķīrusi lielāku ticamību iestādes amatpersonu sniegtajai informācijai nevis viņa paskaidrojumiem. Tiesa nav ņēmusi vērā faktu, ka sūdzības iesniedzējs vēlējās deklarēt preci, bet Muitas darbinieki ļaunprātīgi nevēlējās viņam to ļaut, lai vārētu veikt nodokļu uzrēķinu un piemērot soda naudu.

Sūdzības iesniedzējs lūdz ņemt vērā Administratīvās rajona tiesas spriedumu līdzīgā lietā Nr.A42065010. Tiesa, neskatoties uz sūdzības iesniedzēja attiecīgu norādi, to nebija ņēmusi vērā.

[6] VID rakstveidā sniegtajos paskaidrojumos par apelācijas sūdzību to neatzīst un norāda, ka tiesa ir izvērtējusi visus pierādījumus, kuriem ir nozīme lietā, izvērtējusi visus būtiskos sūdzībā izvirzītos argumentus un sniegusi tiem skaidrojumu.

[7] Saskaņā ar LAPK 289.[21]panta otro daļu Administratīvā apgabaltiesa (turpmāk – apgabaltiesa) apelācijas sūdzību izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi pierādījumus, apgabaltiesa secina, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota, bet Lēmums ir grozāms.

[9] Saskaņā ar LAPK 289.[22]panta pirmo daļu un 289.[13]panta trešo daļu apgabaltiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

[10] Attiecībā par apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda, ka tie nav pamatoti.

Pirmās instances tiesa jau ir vērtējusi galveno sūdzības iesniedzēja argumentu, ka viņam nemaz netika piedāvāta iespēja deklarēt preces, bet gan

uzreiz tika veikta pārbaude. Apgabaltiesa šo vērtējumu uzskata par pareizu, tāpēc to atkārtoti nenorāda.

Papildus apgabaltiesa norāda, ka LAPK 243.panta ceturtā daļa noteic, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Ar šo likumdevējs ir uzsvēris, ka protokolā fiksētās ziņas ir uzskatāmas par objektīvu pierādījumu un amatpersona atzīstama par objektīvu novērotāju un faktu konstatētāju, kamēr netiek pierādīts pretējais, piemēram, amatpersonas ieinteresētība sodīt personu vai subjektīva attieksme pret to, vai amatpersonas kļūda, fiksējot pārkāpumu.

Šajā lietā sūdzības iesniedzējs nav pierādījis faktu, ka amatpersona ir bijusi neobjektīva vai tai ir bijis iemesls būt neobjektīvai. Līdz ar to nav pamata apšaubīt tās fiksētos novērojumus vai sniegtās ziņas. Lietā nav arī citu pierādījumu, kas apgāztu muitas darbinieku konstatējuma pareizību.

Tieši pretēji, apgabaltiesa no VID Muitas kriminālpārvaldes 2010.gada 14.janvāra pārbaudes akta Nr.0024-10 (*lietas 31.lapa*) konstatē, ka sūdzības iesniedzējam tika piedāvāts sniegt paskaidrojumus, taču viņš atteicies no šīs iespējas, tāpat arī sūdzības iesniedzējs atteicies parakstīt jebkādus dokumentus, kas tika sastādīti administratīvā pārkāpuma lietā. Paskaidrojums (datēts ar 2010.gada 14.janvāri), kur norādīts uz iepriekš minēto argumentu, no sūdzības iesniedzēja saņemts tikai 2010.gada 19.janvārī. Apgabaltiesa uzskata, ka gadījumā, ja tik tiešām sūdzības iesniedzējam no sākuma nebūtu piedāvāta iespēja deklarēt preces, sūdzības iesniedzējam savi iebildumi būtu jāizsaka uzreiz pie Protokola. Taču no šādas iespējas sūdzības iesniedzējs atteicies, kas netieši liecina par to, ka pārkāpuma konstatēšanas brīdī sūdzības iesniedzēja minētie apstākļi nepastāvēja, līdz ar to viņam šāds arguments neienāca prātā.

Attiecībā par pirmās instances tiesas spriedumā lietā Nr.A42065010 konstatēto faktu, ka sūdzības iesniedzējs ir vēlējies deklarēt preces, kas izrietēja no Muitas kriminālpārvaldes darbinieku paskaidrojumiem, apgabaltiesa norāda, ka minētais spriedums ir taisīts lietā starp citiem administratīvā procesa dalībniekiem, lai arī pārkāpums minētajā lietā konstatēts tajā pašā vietā un laikā kā izskatāmajā lietā. Līdz ar to tiesai šajā lietā nav saistoši citas tiesas sprieduma motīvu daļā konstatētie fakti.

Turklāt apgabaltiesa no VID Muitas kriminālpārvaldes amatpersonas *A.M.* paskaidrojuma (*lietas 56.lapa*) nekonstatē tādu faktu, kādu ir konstatējusi tiesa lietā Nr.A42065010 2011.gada 29.marta spriedumā.

[11] Tā kā pirmās instances tiesa ir grozījusi Lēmumu, samazinot sūdzības iesniedzējam piemēroto naudas sodu, un ņemot vērā apstākli, ka atbildētājs nav pārsūdzējis pirmās instances tiesas spriedumu, apgabaltiesa, pamatojoties uz LAPK 289.^{12}panta trešo daļu, nevar pieņemt sūdzības iesniedzējam nelabvēlīgāku spriedumu. Līdz ar to Lēmums ir grozāms un naudas sods nosakāms Ls 80 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 4.punktu, 289.[22]panta pirmo un otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

grozīt Valsts ieņēmumu dienesta 2010.gada 10.jūnija lēmumu Nr.22.5/30225 (2010.gada 14.janvāra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BN001213) un noteikt *S.S.*, personas kods */personas kods/*, naudas sodu Ls 80 (astoņdesmit latu) apmērā.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente	*(personiskais paraksts)*	Dz.Amerika
Tiesneses	*(personiskais paraksts)*	I.Meldere
	(personiskais paraksts)	L.Vīnkalna

NORAKSTS PAREIZS:
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese Dz.Amerika
Rīgā 2013.gada 15.aprīlī